

Важным компонентом проекта является также **повышение квалификации и развитие компетенций** государственных и негосударственных игроков в сфере неформального образования. С этой целью на базе ГУО «Академия последипломного образования» в марте 2013 г. был проведен семинар «*Современные модели образования взрослых: организация, формы, содержание, технологии обучения*», ориентированный на подготовку специалистов сферы дополнительного образования взрослых и молодежи к разработке и проведению собственных программ неформального образования для различных целевых групп.

Еще одной важной задачей, которую ставит перед собой команда проекта, является содействие **консолидации провайдеров и развитию межсекторного сотрудничества** на местном и региональном уровнях. Одним из ключевых мероприятий, направленных на решение данной задачи, стал *Фестиваль неформального образования (НФО) 2012*, ориентированный на продвижение доступности НФО для всех поколений, в том числе для людей старшего возраста. Фестиваль привлек внимание к дискуссии о социальном включении различных групп общества и позволил присоединиться к Европейскому году активного старения и диалога поколений.

Итоговым мероприятием проекта станет *форум «Обучающийся регион»*, который состоится в начале 2014 г. в Витебске. Форум не только послужит целям консолидации провайдеров образовательных услуг в пионерных регионах и презентации результатов проекта, но и станет площадкой для дискуссии о будущем концепции «обучающихся регионов» в Беларуси.

Литература

1. Никулина Ю., Рябова Н. Дополнительное образование взрослых: готова ли система образования ответить на новый запрос общества? Исследование в области дополнительного образования взрослых//Адукатар (№ 18), 2010. С. 14-20.
2. Meisel, K. (2003). Vorbemerkungen. //U. Matthiesen & G. Reutter (Hrsg.), Lernende Region – Mythos oder lebendige Praxis? (S. 5 – 6). Bielefeld: Bertelsmann.
3. Stahl, T. (1994). Auf dem Weg zur Lernenden Region. In Friedrichsdorfer Büro für Bildungsplanung (Hrsg.), Lernende Region (S. 22 – 35). Salzgitter und Berlin: Schubert.

STRATEGIE KSZTAŁCENIA ORAZ NOWE KIERUNKI STUDIÓW ROLNICZYCH W POLSCE NA PRZYKŁADZIE SZKOŁY GŁÓWNEJ GOSPODARSTWA WIEJSKIEGO

Dr hab. inż. Waldemar Izdebski, Politechnika Warszawska (Warszawa)

Dr inż. Jacek Skudlarski, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Dr inż. Stanisław Zajęc, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Krośnie

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie jest nowoczesnym uniwersytetem przyrodniczym sięgającym historią roku 1816, kiedy to powstał Instytut Agonomiczny. Instytut ten, powołany z inicjatywy wybitnych polityków i działaczy gospodarczych, m.in. Stanisława Staszica, w swoich założeniach prowadził nie tylko kształcenie i badania, ale również upowszechniał wiedzę. W sposób znaczący przyczynił się do rozwoju gospodarczego i intelektualnego XIX-wiecznej Polski. [1]

Hołdując tradycji, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego (SGGW) prowadzi badania naukowe zarówno w szeroko rozumianym zakresie nauk przyrodniczych, jak również w naukach ekonomicznych, humanistycznych i technicznych. SGGW zabiega o poszerzanie badań naukowych oraz aktualizację programów studiów. Uczelnia upowszechniania osi-

агнечia nauki. Wychodząc naprzeciw społecznemu zapotrzebowaniu, SGGW prowadzi różne formy kształcenia ustawicznego, w tym studia podyplomowe. Uczelnia przywiązuje dużą wagę do współpracy z zagranicą poprzez wspólne badania i kształcenie, upatrując swoją szczególną rolę we współpracy z krajami Unii Europejskiej oraz Europy Wschodniej. Działając na poziomie zarówno lokalnym, jak i globalnym, SGGW w szczególny sposób dba o jakość kształcenia, a tym samym o wysoki poziom absolwentów [1].

W celu podnoszenia jakości kształcenia Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego opracowała wizję przyszłości wyznaczającą kierunek dążeń Uczelni z uwzględnieniem 10-letniego horyzontu strategicznego. Opracowana strategia obejmuje następujące cele [2]:

Perspektywa interesariuszy

- I1: Rekrutować coraz wyższej jakości studentów przy utrzymaniu ich liczby
- I2: Budować lojalność absolwentów i studentów poprzez PEŁNĄ satysfakcję z odbytych studiów
- I3: Zwiększyć liczbę, skalę i rangę realizowanych projektów badawczych
- I4: Radykalnie zwiększyć upowszechnienie i aplikację wyników badań
- I5: Poprawiać pozycję absolwentów na rynku pracy
- I6: Budować wizerunek uczelni przyjaznej studentom, nastawionej na kształcenie praktyczne
- I7: Zmniejszać całkowite koszty studiowania
- I8: Potwierdzać wysoką jakość poprzez akredytacje, ocenę parametryczną, certyfikaty i pozycję w rankingach
- I9: Osiągnąć status flagowej uczelni badawczej
- I10: Budować wizerunek przedsiębiorczej uczelni, oferującej gospodarce wartość dodaną

Perspektywa procesów

- P1: Modernizować kierunki i programy kształcenia zgodnie z oczekiwaniami rynku, z uwzględnieniem nauczania praktycznego, IT i języków
- P2: Zwiększyć internacjonalizację kształcenia i mobilność studentów
- P3: Kształtować środowisko przyjazne studentowi
- P4: Zintensyfikować działania promocyjne, w tym z absolwentami i biznesem
- P5: Budować sieć kontaktów i dobrych relacji w środowisku naukowym, krajowym i zagranicznym
- P6: Zwiększyć międzynarodową widoczność wyników badań
- P7: Zbudować atrakcyjną dla 3 stron (Uczelni, pracownika i kontrahenta) formułę współpracy
- P8: Rozwijać badania aplikacyjne
- P9: Rozwijać działalność upowszechnieniową

Perspektywa potencjału

- Po1: Doskonalić jakość kadru ze szczególnym uwzględnieniem szybkości rozwoju naukowego, znajomości języków i mobilności
- Po2: Rekrutować, oceniać i skutecznie motywować pracowników pod kątem realizacji strategii uczelni
- Po3: Rozwinąć i wdrożyć system zarządzania jakością kształcenia
- Po4: Kształtować sprawną administrację z uwzględnieniem podnoszenia kompetencji pracowników – przyjazną społeczności akademickiej
- Po5: Propagować proaktywną kulturę organizacyjną nastawioną na zmiany

Po6: Kontynuować rozwój zaplecza dydaktycznego i kampusu

Po7: Rozwijać infrastrukturę naukowo-dydaktyczną

Po8: Rozwijać infrastrukturę dla działalności upowszechnieniowo-wdrożeniowej

Perspektywa finansowa

F1: Zabezpieczyć długofalowe potrzeby ekonomiczne uczelni

F2: Zmieniać strukturę przychodów uczelni, zmniejszając uzależnienie od środków z MNiSW

F3: Poprawić efektywność kosztową uczelni

Niniejsza strategia wytycza kierunki rozwoju Uczelni na okres najbliższych dziesięciu lat. Realizacja założeń strategii jest gwarancją dalszego rozwoju infrastruktury oraz poziomu dydaktyki, badań i działalności wdrożeniowej [2].

W roku akademickim 2012/2013 Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego uruchomi trzy nowe kierunki studiów. Należą do nich: Bezpieczeństwo żywności, Hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich oraz Inżynieria ekologiczna. Kierunek Bezpieczeństwo żywności będzie prowadzony na stacjonarnych studiach I stopnia na Wydziale Nauk o Żywności. Wydział Nauk o Żywności uruchamia ten kierunek, gdyż rośnie zapotrzebowanie na specjalistów z tego zakresu. Nauka będzie obejmować podstawy produkcji surowców roślinnych i zwierzęcych, znajomość inżynierii żywności, przetwarzania i dystrybucji żywności, problematykę ochrony środowiska w zintegrowanym łańcuchu żywnościowym, problematykę identyfikacji, monitorowania, kontroli krytycznych parametrów bezpieczeństwa surowców i produktów oraz systemów zarządzania bezpieczeństwem i jakością żywności w łańcuchu żywnościowym [3].

Kierunek Hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich będzie prowadzony na studiach stacjonarnych (60 miejsc) i niestacjonarnych (60 miejsc) I stopnia na Wydziale Nauk o Zwierzętach. Powołanie kierunku jest odpowiedzią na zapotrzebowanie na specjalistów z zakresu chowu i hodowli zwierząt towarzyszących człowiekowi oraz specjalistów zajmujących się różnymi aspektami relacji człowiek - zwierzę w środowisku przyrodniczym. W Polsce, podobnie jak i w innych krajach rozwiniętych, szybko zwiększa się liczba utrzymywanych przez ludzi zwierząt towarzyszących. Mogą one wykonywać określone zadania i „prace”, pozwalają rozwijać zainteresowania i pasje właściciela, są towarzyszami człowieka, wypełniając jego wolny czas oraz zaspakajając potrzeby emocjonalne. Zwierzęta towarzyszące wykorzystywane są również do rehabilitacji. Wartość rynku usług i produkcji artykułów dla hodowców-amatorów w ciągu ostatnich 10 lat w USA uległa podwojeniu i osiągnęła 43 mld dolarów. W Europie wartość rynku zoologicznego wzrasta w tempie 13 procent rocznie. Również w Polsce obserwujemy podobne tendencje. Wzrasta zatem zapotrzebowanie na usługi obejmujące doradztwo odnośnie utrzymania i żywienia zwierząt, ich pielęgnację, itp. [3].

Kierunek Inżynieria ekologiczna będzie prowadzony na stacjonarnych studiach I stopnia na Wydziale Rolnictwa i Biologii. W przyszłym roku naukę na tym kierunku rozpocznie 60 osób. Dzięki rozwojowi wiedzy przyrodniczej coraz powszechniejsza jest świadomość związku pomiędzy dążeniem do maksymalizacji produkcji rolniczej i leśnej a całych ekosystemów. Inżynieria ekologiczna związana jest z naukami biologicznymi i inżynierskimi. Absolwenci kierunku Inżynieria ekologiczna zdobędą umiejętności oceny stanu środowiska i skutków zmian spowodowanych użytkowaniem środowiska, zmianami klimatu, inwestycjami infrastrukturalnymi i przemysłowymi. Zdobędą specjalistyczną wiedzę i umiejętności oceny technik i technologii stosowanych w gospodarce rolnej i leśnej oraz inwestycji infrastrukturalnych i przemysłowych w aspekcie wpływu na środowisko. Będą przygotowani do opracowywania raportów i ekspertyz ekologicznych, monitoringu zarządzania środowiskiem i proekologicznych technologii w kształtowaniu środowiska oraz zapobiegania i oceny skutków katastrof ekologicznych [3].

Streszczenie

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie jest nowoczesnym uniwersytetem przyrodniczym sięgającym historią roku 1816, kiedy to powstał Instytut Agromimiczny. Instytut ten, powołany z inicjatywy wybitnych polityków i działaczy gospodarczych, m.in. Stanisława Staszica, w swoich założeniach prowadził nie tylko kształcenie i badania, ale również upowszechniał wiedzę.

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego (SGGW) prowadzi badania naukowe zarówno w szeroko rozumianym zakresie nauk przyrodniczych, jak również w naukach ekonomicznych, humanistycznych i technicznych. SGGW zabiega o poszerzanie badań naukowych oraz aktualizację programów studiów. Uczelnia upowszechniania osiągnięcia nauki.

W celu podnoszenia jakości kształcenia Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego opracowała wizję przyszłości wyznaczającą kierunek dążeń Uczelni z uwzględnieniem 10-letniego horyzontu strategicznego.

[1] http://www.sggw.pl/wp-content/uploads/2009/09/StrategiaSGGW_2011-2020.pdf

[2] STRATEGIA SZKOŁY GŁÓWNEJ GOSPODARSTWA WIEJSKIEGO w WARSZAWIE NA LATA 2011–2020 Warszawa, listopad 2010

[3] <http://www.farmer.pl/biznes/edukacja-i-szkolenia/nowe-kierunki-studiów-rolniczych,30832.html>

УДК 378.01

ПОДГОТОВКА ПРАКТИКО-ОРИЕНТИРОВАННЫХ КАДРОВ ДЛЯ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННОГО ПРОИЗВОДСТВА В США

*Лапотко А.М. к.с.-х.н., гл.специалист по с.-х. технологиям СП"УНИБОКС"ООО
г. Минск, Республика Беларусь*

Колледж бизнеса, промышленности, биологических наук и сельского хозяйства университета штата Висконсин в Платтвиле предлагает степенные программы по сельскому хозяйству, биологии, бизнесу и бухучету, коммуникативным технологиям и промышленным исследованиям. Делая акцент как на теоретических, так и прикладных знаниях, колледж стремится к достижению высокого уровня образования для различных категорий обучающихся. В качестве учебно-методического центра BILSA способствует продвижению сотрудничества и взаимодействия с организациями государственного и частного секторов.

Преподаватели университета стремятся к тому, чтобы помочь студентам понять необходимость непрерывного образования, развивать у них чистое мышление и любознательность. Поощряется активное осуществление студентами деятельности, стимулирующей их интеллектуальный потенциал, выходящей за рамки стандартных академических программ. По всем специальностям требуется прохождение курсов по гуманитарным наукам, коммуникативным технологиям, естественным наукам и математике с целью их подготовки к тому, чтобы выйти на стремительно меняющийся рынок труда, который становится все более международным. Установленные основные курсы по каждой специальности обеспечивают широкие технические, аналитические, научные и деловые знания и навыки, необходимые для успеха в дальнейшей деятельности.